

Det foreslåede *stk. 2* afspejler den afbureaukratisering, der også tilsigtes med lovforslaget. Efter de gældende bestemmelser i vandløbsloven, jf. nærmere kapitel 6 i bekendtgørelse nr. 424 af 7. september 1983, har vandløbsmyndigheden pligt til at realitetsbehandle en ansøgning fra blot en enkelt ejer om f.eks. vandløbsregulering og nydræning af arealer, selv om projektet berører flere ejendomme. Vandløbsmyndigheden kan godkende projektet, uden at der behøver at foreligge enighed herom blandt de berørte ejere, og kan vandløbsmyndigheden ikke tilvejebringe forlig om økonomiske spørgsmål, skal de afgøres af landvæsenstretten, jf. lovens § 74. Det har været overvejset som led i en afbureaukratisering at kræve enighed blandt alle berørte ejere, for at amtsrådet skulle kunne meddele en tilladelse efter *stk. 1*, men da en enkelt ejer ikke bør kunne blokere for en samfundsmæssig ønskelig ordening, foreslås det blot bestemt i *stk. 2, 1. pkt.*, at amtsrådet kan afvise at behandle en ansøgning om tilladelse til at udføre et arbejde, der vil få virkninger på andre ejendomme end ansøgerens, så længe der ikke er enighed mellem de pågældende ejere om projektet, dets finansiering og udgifterne ved dets drift eller vedligeholdelse. Efter forslaget skal vandløbsmyndigheden (nu alene amtsrådet) således som hidtil kunne meddele den ansøgte tilladelse, selv om der ikke er enighed mellem de berørte ejere, og skal da efter *2. pkt.* fastsætte udgiftsfordelingen efter et nyttekræterium, jf. den gældende vandløbslovs § 24, *stk. 1*, og f.eks. § 5, *stk. 2*, i lov nr. 108 af 5. marts 1988 om kystbeskyttelse. Der påregnes fastsat gebyr efter lovforslagets § 31 for amtsrådets behandling af en ansøgning om tilladelse, når flere berørte ejere ikke er enige, og efter lovforslagets § 34, *stk. 1*, skal hverken amtsrådets afvisning af at behandle ansøgningen eller en fastsat udgiftsfordeling kunne påklages.

Stk. 3 svarer til bestemmelser i den øvrige miljølovgivning.

Ad *stk. 4*: Efter den gældende vandløbslovs § 26, § 30, § 37, *stk. 5*, § 46 og § 52 fastsætter miljøministeren nærmere regler for vandløbsmyndighedens sagsbehandling, herunder om offentlighedens medvirken. Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 424 af 7. september 1983. Naturfredningslovens § 45, *stk. 2*, kræver for afgørelser efter lovens § 43 både skriftlig underretning af de klageberettigede og offentliggørelse af afgørelsen, og miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for offentliggørelsen, herunder fritage for kravet. Sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 521 af 2. november 1983.

Lovforslagets § 4, *stk. 1*, omfatter arbejder, der kan have betydelige konsekvenser og påkalder sig stor almen interesse, men bestemmelsen omfatter også for-

anstaltninger, som i det væsentlige kun har interesse for ansøgeren. For at undgå en vidtstrakt detaljering i loven foreslås det i *stk. 4* overladt til miljøministeren at give nærmere forskrifter for, hvordan og til hvem amtsrådet skal give underretning om tilladelser og beslutninger efter *stk. 1*. Allerede lovforslagets § 3, *stk. 3*, afgiver hjemmel for administrativt fastsatte bestemmelser herom og – som den gældende vandløbslov – om amtsrådets sagsbehandling i øvrigt. På grund af sammenhængen med adgangen for andre end vedkommende ansøger til at påklage en afgørelse efter *stk. 1*, jf. lovforslagets § 36, findes det imidlertid rigtigst at optage en specifik hjemmel i § 4, *stk. 4*.

Ad *stk. 5*: Efter den gældende vandløbslovs § 82, *stk. 3*, og efter naturfredningslovens § 45, *stk. 3*, jf. § 58, *stk. 5*, må en meddelt tilladelse ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet. Efter den gældende vandløbslovs § 82, *stk. 5*, kan miljøministeren fastsætte regler, hvorved vandløbslovens ordening fraviges for mindre anlægsarbejder, og sådanne regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 424 af 7. september 1983.

Som ovenfor fremhævet omfatter lovforslagets § 4, *stk. 1*, forhold af meget forskellig interesse, og det findes rimeligt at give amtsrådet mulighed for at tillade mindre arbejder iværksat inden klagefristens udløb. Om fornødent vil miljøministeren i medfør af lovforslagets § 3, *stk. 3*, kunne give nærmere forskrifter for amtsrådets afgørelser i så henseende.

Hvis der imidlertid inden udløbet af klagefristen indgives klage over en sådan tilladelse, følger det af lovforslagets § 37, *stk. 3*, at der da indtræder opsættende virkning for tilladelsen, medmindre det tilladte arbejde allerede er fuldført, eller klagemyndigheden bestemmer andet.

Med det foreslåede *stk. 6* indføres en i hovedsagen tilsvarende regel for så vidt angår arbejder, som amtsrådet beslutter selv at udføre, bortset fra de i § 8, *stk. 1*, nævnte vedligeholdelsesarbejder.

Forældelsesfristen i *stk. 7* er ny i forhold til den gældende vandløbslov, men naturfredningslovens § 64 a indeholder en 5-årig forældelsesfrist for bl.a. tilladelser efter lovens § 43. Bestemmelser svarende til *stk. 6* er foreslået optaget også i forslagene til lov om naturbeskyttelse, lov om planlægning og lov om råstoffer.

Til § 5

Med *stk. 1* ikke blot opretholdes jordbrugerhvervenes fri dræningsret, som den er fastlagt i vandløbslovens § 3, *stk. 1* og 2, med de begrænsninger, der følger af okkerloven. Denne fri dræningsret foreslås udvidet til at gælde også for dræninger, der omfatter flere ejendomme. Det bemærkes, at denne dræningsret naturligvis som hidtil ikke giver ret til uden amtsrå-